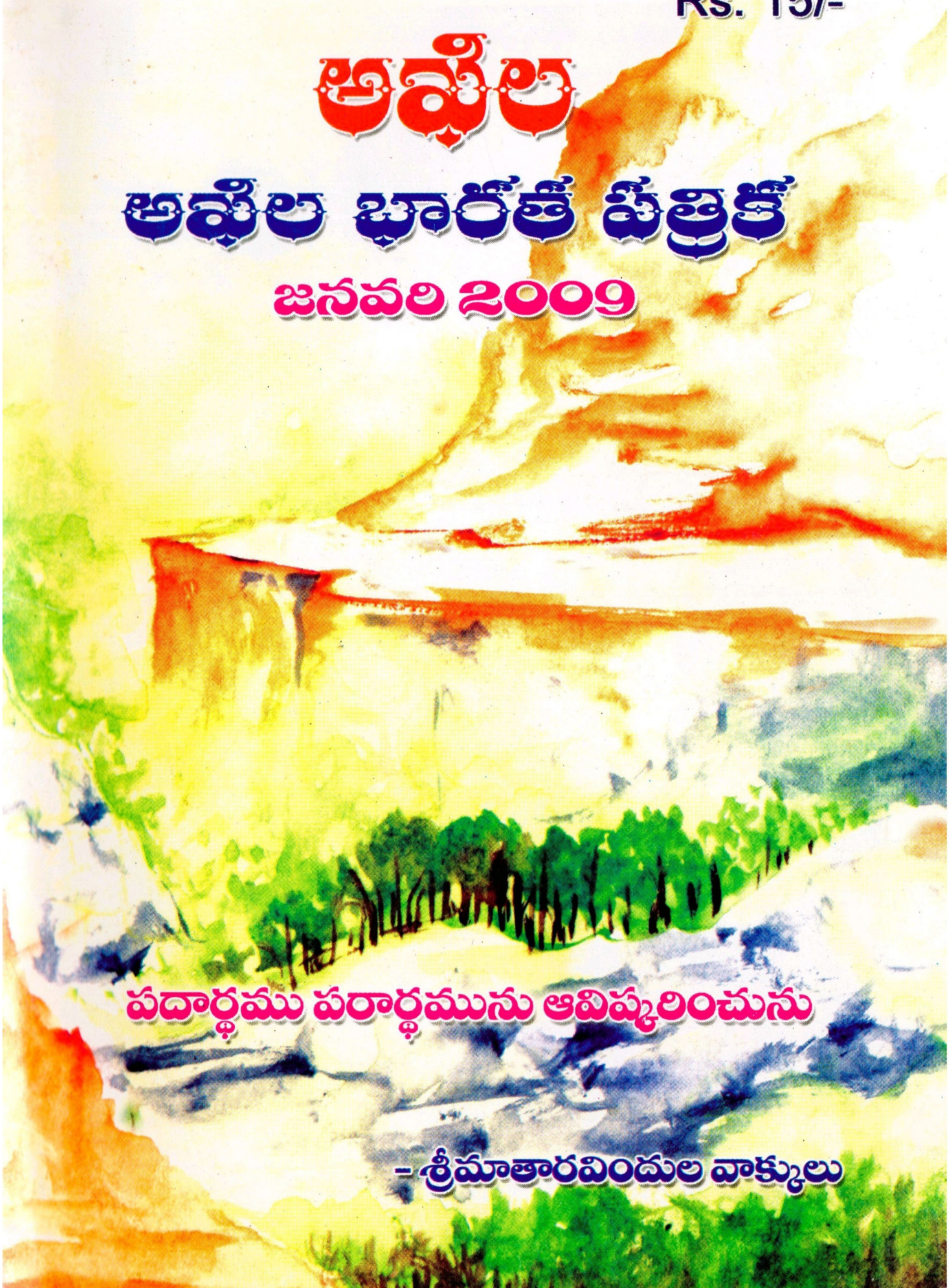
Rs. 15/-

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2009

పదార్థము పరార్థమును ఆవిష్కరించును

- శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు

అఖిల

భారత పత్రిక - జనవరి 2001

పదార్థము పరార్థము నావిష్కరించును.

విషయసూచిక

(శ్రీమాతారవిందుల వాక్కులు)

నాకు ఉన్న భగవదిచ్ఛ నాకెలా తెలుస్తుంది? నా లోలోపల సందుల్లో దాగిఉన్న అహాన్ని బయటికి తరిమికొట్టాలి. స్వచ్ఛమైన, చాటుమాటులేని నా అంతరాత్మను ఆయన యొక్క అనంత (దివ్య) కార్యకలాపాలలో పునీతం కావించాలి. అపుడు ఆయనే దానిని నాకు బహిర్గతం కావిస్తాడు.

- శ్రీఅరవిందులు

ప్రార్థన

ఓ దేవా! ఏకైక దివ్యసత్యానివి నువ్వు. మాలో కాంతికి మూలమైన దివ్యతేజస్సువి. మా జీవితానికి దివ్య జీవితానివి. అత్యున్నత దివ్యప్రేమవి. విశ్వరక్షకుడవు. నీ సుస్థిర దివ్య సమక్షం యొక్క ఎరుక నాలో అధికాధికముగ, నిర్దుష్టముగ మేల్కొల్పుము. నేను చేసేవన్నీ నీ దివ్య న్యాయమునకనుగుణముగా నుండునట్లు చేయుము. నీ దివ్య సంకల్పానికి, నా సంకల్పానికి తేడా లేకుండ చేయుము. నా మనస్సు యొక్క చైతన్య భ్రాంతి నుండి, అభూత కల్పనల నుండి నాకు విముక్తి కలిగించుము. నీ పరమశుద్ధ దివ్యచైతన్యమునకు, నాకు భేదము లేకుండునట్లు చేయుము.

అంతిమ లక్ష్యము సాధించుటకు నా సంకల్పమునకు ధృఢత్వము నిమ్ము. బద్ధకము, బడలికలను కుదిపి వేసే ధైర్యము, శక్తి మరియు సుధృఢత్వము నాకు ప్రసాదించుము.

సంపూర్ణ నిరాసక్తత వల్ల కలిగే శాంతిని నాకొసగుము. నీ దివ్యసమక్షం యొక్క అనుభూతిలో కలిగే శాంతిని మరియు నీ దివ్యజోక్యం యొక్క ఫలితాల్ని నాకనుగ్రహించుము. ఏ శాంతి నిరంతరం దుష్టసంకల్పాలన్నింటి పైనా మరియు ప్రతి అదృశ్య శక్తిపైనా విజయవంతమ తుందో ఆ శాంతిని నాకు ప్రసాదించుము.

నాలోగల సమస్తము నీలో విలీనమగునట్లు చేయుమని వేడుకుంటున్నాను. అత్యున్నతమైన నీ దివ్యస్పృహ నాలో పూర్తిగా జాగృతం కావాలి. అది నేను నీ దివ్య ప్రేమజ్వాలగానే తప్ప మరేమీ కానట్టు అనుగ్రహించుము.

\- శ్రీమాత

అనంతుని దిశగా ఉన్మీలనము

మానవ చైతన్యానికి, అనంతంవైపు తెరచుకొనే కిటికీలు వుంటాయి. కాని సాధారణంగా మనుషులు ఆ కిటికీల్ని జాగ్రత్తగా మూసి వుంచుతారు. అవి విశాలంగా తెరవబడాలి. ఆ దివ్యఅనంతుని స్వేచ్ఛగా మనలోకి ప్రవేశింపచెయ్యాలి. మనలో పరిణామం జరగనివ్వాలి.

కిటికీలు తెరవడానికి రెండు షరతులు తప్పనిసరి.

1. గాఢమైన ఆకాంక్ష
2. అహం నిర్మూలనలో పురోగతి సాధన

ఎవరైతే చిత్తశుద్ధి కలిగివుంటారో వారికి పరమాత్మ తప్పక సహకరిస్తాడు.

తీవ్ర ఆకాంక్ష

ఈ మార్గం ప్రారంభ దశలోను, తర్వాత చాలా కాలం తర్వాత కూడా ప్రాధమికంగా, అనుభవం యొక్క అభివృద్ధి వేగం, ఔన్నత్యంలో గాఢత మరియు దాని ఫలితాల శక్తి, సాధకుడి వ్యక్తిగత ప్రయత్నం, ఆకాంక్షల మీద ఆధారపడుతుంది. బాహ్య దృశ్యాలు, ఆకర్షణలలో నిమగ్నమయిన అహంకారపూరిత చైతన్యస్థితి నించి, దేనిలో సర్వాతిశాయి అనిర్వచనీయ శక్తి అయిన విశ్వాత్మ తననితాను ప్రవేశ పెట్టుకుని తీర్చిదిద్ది పరిణామం చెందించగలదో ఆ ఉన్నత స్థితిలోకి మలుపు తిరిగేటట్టు చేసే యోగ పద్ధతే మానవ జీవాత్మకి మలుపు. అదే దివ్యసిద్ధి యొక్క మొట్ట మొదటి ఖచ్చితమైన మూలపదార్థం.

మూలం : శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : యన్. విజయలక్ష్మి

అహంకారమే సహాయకారి అహంకారమే అవరోధం

అచేతన నుండి, అవచేతన నుండి వ్యక్తి తననుతాను విడిపోవడానికి, స్వతంత్రమైన సజీవ మనస్సుగా, జీవశక్తిగా, ఆత్మగా, ప్రత్యగాత్మగా మారి, తన చుట్టూవున్న ప్రపంచంలో సహకరించడానికి, అందులో మునిగి అంతర్ధానమై, పోకుండా, ఉండడం కోసం ప్రకృతి అహంకారాన్ని సృష్టించుకుంది. విడిగా దానికి అస్తిత్వం లేదు. ప్రభావమూలేదు. వ్యక్తి విశ్వాత్మలో ఒక భాగం. కాని అంత కన్న ఎక్కువే. విశ్వాతీత పరతత్వం నుండి అవరోహించిన ఆత్మ అతడు. దీనిని అతడు అభివ్యక్తం చేయలేడు. ఎందుకంటే విశ్వ నిశ్చేతనకు అతను మరీ దగ్గరగా ఉన్నాడు. మూల అవచేతనను సమీపించలేడు. తను ఆత్మగా తెలుసుకోడానికి ముందు తను, మానస, ప్రాణిక అహంకారం అని కనుగొనాలి.

మానస, ప్రాణిక అహంకారాన్ని శరీర గత ఇంద్రియ స్పర్శతో ముడివేసి రూపకల్పన చేయడం విశ్వజీవ చైతన్యం తన ప్రగతిశీల పరిణామక్రమంలోని తొలి గొప్ప పరిశ్రమ. భౌతిక పదార్థ సీమలో చైతన్యవంతమైన వ్యక్తిని సృష్టించడానికి తను కనుగొన్న మార్గం ఇదే. ఈ పరిమితం చేసే, అహంను అంతరింపచేయడం ఒక షరతు. ఈ విశ్వజీవచేతన దివ్య సాఫల్యం పొందడానికి ఇది ఎంతో అవసరం. ఈ విధంగా మాత్రమే వ్యక్తి తన విశ్వాతీత ఆత్మను కని, తన నిజమైన దివ్య పురుషతత్వాన్ని ఆవిష్కరించగలడు.

- శ్రీఅరవిందులు

క్రమంగా అంతర్ధానమయే అహం

అహంకార పూరితమైన తన ఆత్మ అస్పష్ట ఉపరితలం క్రిందకు మనిషి అవలోకించి, తనను తాను తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేయవలసిన సమయం ఆసన్నమై తీరుతుంది. యదార్థ మానవుని కనుగొనడానికి అతను ఆయత్తమై తీరాలి. ఆ యత్నం లేకపోతే మనిషి ప్రకృతి యొక్క ప్రాథమిక విద్యస్థాయిలోనే ఆగిపోతాడు. ప్రకృతి దాచిన మరింత ప్రగాఢమైన, విస్తృతమైన ప్రబోధాలవైపు వెళ్లలేడు. అతని ప్రయోగాత్మక జ్ఞానం, సామర్థ్యం ఎంత గొప్పవైనా, మృగాలకన్నా కొంచెం ఉన్నతంగా మనగలడు. మొదట తన మనస్తత్వంవైపు తిరగాలి. అందులోని ప్రకృతి సహజమైన విభాగాలు - అహం, మనస్సు, దాని ఉపకరణాలు, జీవం, శరీరం - వాటిని తను విడిగా విశ్లేషించాలి. ఈ సహజ విభాగాలు పనిచేసే తీరుగాక, అహంకారాన్ని సమర్థించుకోడం, సంతృప్తి పరచుకోడం కాకుండా తన యావత్ అస్తిత్వం విశదం చేసుకోవలసిన అవసరం ఉందని అతను కనుగొనే వరకు ఈ ప్రక్రియ సాగవలసిందే.

* * *

మన అస్తిత్వంలోని అంతరాంతరాలలోని ఆత్మలో ప్రవేశించినప్పుడు మనలో, అందరిలోను ఉన్న ఆత్మ, దైవత్వం ఒక్కటేనని గ్రహించగలం. ఆ దైవాన్ని ప్రకృతి సేవిస్తూ అభివ్యక్తం చేస్తుంది. మనం ఆ ఆత్మకు చెందిన ఆత్మగా, ఆ దివ్య

ప్రతిమ నుండి ప్రతినిధిగా వచ్చిన శరీరంగా ఈ జీవితం భగవజ్జీవిత దివ్యలయలోని కదలికగా, మన మనస్సు ఆయన చైతన్యపు కోశంగా, మన ఇంద్రియాలు ఆయన ఉపకరణాలుగా, మన ఉద్వేగాలు, సంవేదనలు ఆయన ఆనంద అన్వేషణలుగా, మన చర్యలు, ఆయన లక్ష్యసాధనాలుగా, మన స్వేచ్ఛ ఒక నీడ మాత్రమేనని ఒక సూచన, ఒక వీక్షణంగా - మనం అజ్ఞాన స్వరూపాలుగా గుర్తిస్తాం. మనం ఆయన్ని తెలుసుకున్నప్పుడు మన జీవితాలు ఆయన అమర స్వేచ్ఛా ప్రవాహాలుగా గ్రహిస్తాం. మన శక్తిసామర్థ్య పరిపూర్ణతలు ఆయన శక్తి ప్రతిబింబాలు. మన అత్యుత్తమ జ్ఞానం ఆయన జ్ఞానంలోని పాక్షిక కాంతి మాత్రమే. మన ఆత్మయొక్క అత్యంత శక్తివంతమైన సంకల్పం సర్వత్రా భాసించే పరమాత్మ శక్తి ప్రతినిధి మాత్రమే. ఆయనే ఈ విశ్వ సార్వభౌముడు. ఈ ప్రపంచాత్మ. ప్రతివ్యక్తి హృదయంలో స్పందించే ప్రభువు - అజ్ఞానంలో వున్నా మన లోపలి, బాహ్యా కర్మల్ని ఆయనే నడిపిస్తాడు. ఈ నిమ్న ప్రకృతి అనే మాయాజాల చక్రభ్రమణంలోని యంత్రంపై మనల్ని నిలబెట్టినట్లు మన జీవితాలను ఆయనే నడిపిస్తాడు. అజ్ఞానంలో మన జీవితాలను మసక బారిన, జ్ఞానంలో దీపించినా, మనలోని ఆయన కోసం, ఈ ప్రపంచంలోని ఆయన కోసం మనం ఊపిరి తీస్తున్నాం. ఈ సత్యంలో, ఈ జ్ఞానంలో సమగ్ర పూర్ణత్వంతో, చైతన్యంతో జీవిస్తే మనం అహంకార వలయం నుండి తప్పించుకోగలం. "మాయా"జాలం నుండి బయటపడగలం.

* * *

ప్రతిసాధకుని తొలిదశలలో సాధన అహంకారం కేంద్రంగానే సాగుతుంది. ఇది నా సాధన, ఇది నా ప్రయత్నం, ఇది నా స్వీయ వికాసం, నా పూర్ణత్వం, నా సిద్ధి.... ప్రతి సాధకునిలో ఆలోచన అదే కదా! చాలామందికి అటువంటి భావన అనివార్యం. అటువంటి వ్యక్తిగత ప్రయత్నం లేకపోతే తొలి అవసర మార్పులు తీసుకొనిరాగల సంకల్పం కాని, ప్రోత్సాహం కాని ఉండదు. ఈ అహంకారవైఖరి భగవంతుడే కేంద్రంగా సాధన జరగాలన్న సంకల్పంగా మారేంత వరకు, అది

అంతా భగవత్ చైతన్యపు వికాసంగా, పరిపూర్ణత్వంగా, సిద్ధిగా మారేంతవరకు, ఆ భగవత్ చైతన్య సంకల్పమై, ఈ శరీరంలో అదే పని చేయడం ప్రారంభించే వరకు - పైన చెప్పిన వికాసం, పరిపూర్ణత్వం, సిద్ధిపూర్తిగా ఫలించిన నిండు తనంతో మనకు లభించవు. వాటికి మనం ద్వితీయ ప్రాధాన్యం ఇవ్వాలి. భగవంతుని కోసం భక్తి, ప్రేమ, మన సంకల్పంలో, చైతన్యంలో, మనశరీరాలలో భగవంతునిలో ఏకత్వం పొందడం మన ఏకైక లక్ష్యం కావాలి. మిగతాదంతా భగవచ్ఛక్తితో భగవత్ సంకల్ప సాఫల్యం మాత్రమే.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె. యజ్ఞన్న

మరుగుజ్జు అహం

ఈ కీలు బొమ్మ అహం విశ్వమాత సృష్టి,
ప్రకృతి అద్భుతాల నుండి తృప్తిపొందే
చిన్న లాభపాటి వ్యాపారి
అహం ఆయుఃపరిమితిలో ఆమె విశ్వాసం సన్నగిల్లింది.
ఈ అహం కోరికలకు అంతులేదు.
దివ్యమాత ఋణం ఏనాటికీ చెల్లించదు. అది
మన జీవితం ప్రతి కదలికలో ఈ అహం నిండి ఉంటుంది.
అస్తిత్వమంతా దట్టంగా పడుగు పేకలా అల్లుకుంది
మనం గొప్పగా చాటుకునే స్వార్థంలో
నీచమైన భాగాన్ని అది ఆక్రమిస్తుంది.
ఏకాస్త చోటూ వదలదు.
మా ఆత్మ హృదయాలను, మనశ్శరీరాలను
ప్రతి కణాన్ని నీకే, నీకే అర్పించాలి.

నీ ప్రపంచానంతంలోనే మునిగి అవి జీవించాలి.

అప్పుడు కాంతిలో కనుమరుగై

ఈ దురహంకార ఇంద్రజాలం మటుమాయమవుతుంది.

ప్రతి ఘటించే ఈ అహంనుండి దూరమై

ప్రకృతి - పరమాత్మ అనంత ప్రశాంత

ఉచ్ఛ్వాసమై ప్రసరిస్తుంది.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె. యజ్ఞన్న

చేతనను విశాలం చేసుకోవడం ఎలా?

ప్రశ్న :- మధుమయీ మాతా! మనం మన చేతనను విశాలం చేసుకోవడం ఎలా?

విశాలమా?... ఓహో! దానికి చాలా మార్గాలున్నాయి. చాలా సులువైన మార్గం, ఏదైనా విశాలమైన దానితో నీవు తాదాత్మ్యత చెందడం. ఉదాహరణకు నీవు చాలా ఇరుకైన, పరిమితమైన ఆలోచనలో కోరికలో, లేదా చేతనలో బంధించబడినట్లుగా వున్నాననుకున్నపుడు, నీవేదైన పెంకులాంటి పరిమితమైన దానిలో ఇరుక్కు పోయినట్లుగా భావించినపుడు, అప్పుడు నీవు ఏదైనా విశాలతరమైన దానిని గురించి ఆలోచించాలి, అంటే, ఉదాహరణకు సముద్రంలోని అపారమైన జలరాశిని గురించి అది ఎంతో దూరంగా, దూర దూరంగా అన్నివైపులా, ఇలా (మదర్ తన అరచేతులను దూరంగా సాచి చూపుతున్నారు.), అదెంతో దూరంగా నీ వెనుకగాని, ముందుగాని, కుడివైపుగానీ, కుడి ఎడమల వైపుగానీ ఆవలి తీరాలను నీవు చూడలేనంతగా, దాని తుదిని నీవు చేరుకోలేనంతగా అది విశాలంగా, ఇంకా ఇంకా ఆ జలరాశిపై నీవు తేలియాడుతున్నట్లు విశాలంగా నీవు భావన చేసి, దానికి హద్దులు లేనట్లు భావించి చూడు, ఇది చాలా సులుదైన మార్గం. అపుడు నీ చేతన కొంతలో కొంత విశాలమౌతుంది.

మరికొందరు, ఉదాహరణకు ఆకాశంవైపు చూస్తారు. నక్షత్రాల మధ్యలోవున్న దూరాన్ని అలా అనంతమైన ఆ దూరాలను ఊహిస్తారు. ఆ స్థాయిలో ఈ భూమి, అది భూమి మీదవున్న చీమలా, ఒకచిన్న బిందువులా అన్పిస్తుంది. అలా నీవు ఆకాశంవైపు చూస్తూ గ్రహాల మధ్యనున్న సువిశాల క్షేత్రాల మధ్య తేలియాడుతున్నట్లు నీవు విశాలంగా, సువిశాలంగా, ఇంకా ఇంకా విశాలతరంగా ఊహించు. కొంతమంది ఈ ప్రక్రియలో విజయంచెందారు.

నిన్నునీవు ఈ భూమిమీదవున్న సమస్తంతోనూ తాదాత్మ్యత చెందే పద్ధతికూడా వుంది. ఉదాహరణకు ఎవరైనా నిన్ను నిష్ఠూరాలిడినపుడు ఖిన్నత చెందుతావు. అపుడు నీ చేతనను అక్కడి నుండి తప్పించి, వేరే చోటికి మార్చే ప్రయత్నం చేయవచ్చు. దానిని ఇతరులందరితో ఏకంచేసి ఇతరుల ఆలోచనలతో ఏకంకావచ్చు. ఇది ఇంకొంచెం - నీకెలా చెప్పను .... అపాయకరంగూడా. ఎవరైనా ఇతరుల ఆలోచనలతో ఏకం కావడమంటే అదివారి దుష్ట సంకల్పాలతో, మూర్ఖత్వంతో గూడా ఏకంకావడం. (మదర్ నవ్వుతున్నారు) ఇది అనేక సమస్యలను కొనితెచ్చుకోవడమే అవుతుంది. అదేమంత మంచిది కాదు. అయినా ఈ పద్ధతిని చాలామంది చాలా తేలికగా అనుసరిస్తారు. ఉదాహరణకి ఇలా తమ చేతనను విస్తరించుకొనడంలో అవరోధాలు ఏర్పడినపుడు చేతనతో అంగీకరించలేనపుడు వారు దానిస్థానంలో వారి భావాలకు బదులు ఉన్నతమైన వాటిని వూహిస్తారు. ఇలా చేయడం వల్ల వారి చేతన విస్తారమౌతుంది. ముందుగా మేము చెప్పిన విధంగా కాకున్నా అందువల్ల వారి (దుష్ట) సంకల్పాలు వీరిని అంతగా బాధించవు. వారికి మంచే జరుగుతుంది. అవి వారికి ప్రశాంతతనే ఇస్తాయి.

మేధోపరంగా కూడా చేతనను విశాలతరం చేసుకొనే మార్గాలున్నాయి. వీటిని గురించి నా పుస్తకంలో చాలా విస్తారంగా వివరించాను. అయితే ఏది ఏమైనా, నీవు దేనితోనైనా విసిగి వేసారినపుడు, నీవు దేనితోనైనా వ్యాకులత చెందినపుడు లేదా బాధపడినపుడు, నీవు ఇంతవరకూ నీముందు గడిచిపోయిన అపారమూ అనంతమునైన దేశకాలాల గురించి ఆలోచించినపుడు, వాస్తవానికి

ఈ క్షణం అనంతమైన కాలంలో ఒక శ్వాసవంటిది; గడిచిపోయిన దానిని గురించి తలక్రిందులు కావడం అనేది ఒక తెలివి తక్కువతనమే అవుతుంది. ఎందుకంటే అనంతమైన కాలంలో అది ఒక క్షణమాత్రమైందే కదా....? దాని సరైన విధంగా వాడుకొనడం తెలిసినపుడు ... దానిని గురించి నీకు ఎలా చెప్పాలబ్బా... ఈ చిన్న భూమిమీద ఇంత చిన్న మనిషి ఎంత? గడచిపోయిన ఆ క్షణం ఎంత? దానిని గురించి బాధపడాల్సిన అవసరం లేదు. అది నీ ఉనికిలో క్షణమాత్రమైంది. మరి ఇంతకు ముందు అలాంటివెన్నోవున్నాయి. అలాంటివి ఇంకా ఎన్నో గడవాలి గూడా. గత దశాబ్దకాలంలో అలా గడిచిన వాటినెన్నింటినో మరిచిపోయావు. వాటిని గుర్తుచేసుకున్నపుడు "వాటికి నేను ఏమాత్రం ప్రాధాన్యత నివ్వలేదేమిటి? అనుకుని విస్తుపోతావు. దానిని గురించి నీ అస్థిత్వాన్ని అర్థం చేసుకున్నపుడు అనంతమైన దానిలో అదొకక్షణ మాత్రం - క్షణం కూడా కాదు. క్షణం కంటె గూడా చాలా తక్కువ. అసలది లెక్కలోకేరాదు, ప్రపంచం ఆ అనంతకాలంలో ఎంతో తిరిగిపోయింది. ఇంకా గడవాల్సింది ఎంతోవుంది - అదే మీ లెక్కకందదు - గడిచిపోయింది, గడవాల్సింది నీకు జరిగిన దానిని గురించి ఆలోచించడం ఎంత తెలివితక్కువో ... నిజంగా నీవు అలాగే అనుకుంటావు - నీ జీవితంలో సంభవించిన వాటికి నీకు జరిగిన దానికి అనవసర ప్రాధాన్యతనిచ్చినట్లు తెలుసుకుంటావు. ఒక్క మూడు నిమిషాలు ఇలా ఆలోచించగలిగితే నీకు బాధగలిగించిదంతా తుడిచిపెట్టుకు పోతుంది. ప్రగాఢమైన బాధకూడా తుడిచిపెట్టుకుపోతుంది. అనంతమైన దాని గురించి, శాశ్వతమైన దాని గురించి కొంచెం సేపు ఏకాగ్రత వహిస్తే చాలు. అంతా మటుమాయం అవుతుంది. అంతా శుభ్రపడి బయటపడతావు. అన్ని అనుబంధాల నుండి గాఢమైన వ్యాకులపాటుల నుండి - అంతటి నుండి ఈ విధంగా బయటపడతావని అందుకివే సరైన పద్ధతని నేను అంటున్నాను. ఇలా చేస్తే నీ చిన్న అహంకారం నుండి నీవు బయట పడతావు. అపుడే మనం మనంగా వుంటాం.

- శ్రీమాత

అనువాదం - కొంగరభాస్కరరావు

సృష్టి: పరాత్పరుని ప్రణాళిక

స్వీయ అంతరాత్మను, సాక్షాత్కరింపజేసుకొని, దానితో సంయోగం చెంది, తన జీవితాన్ని దానికధీనం చేయడానికి, ఆంతరికమైన కృషి అత్యంతావశ్యకం. అంతరాత్మతో మమేకమై, తన జీవితాన్ని దాని పాలనకంకితం చేయడమనేది ఒక అద్భుత పారవశ్యత కలిగించే ఆవిష్కారం. ఇటువంటి కృషిచేసే చాలామంది విషయంలో, చాలా తరచుగా, ఈ ఆవిష్కార ఫలితంగా, అప్రయత్నంగా, సహజంగా జరిగేదేమిటంటే "నాక్కావలసింది నాకు లభించింది, అనంత ఆనంద ప్రాప్తి కలిగింది" అని అనుకోవడం.

అంతరాత్మను ఆవిష్కరించుకొన్న దాదాపు అందరిలోనూ ఇలా జరిగింది. వీరిలో కొంతమంది, సాక్షాత్కారానికి ఒక సూత్రంగా ఈ అనుభవాన్ని స్థిరీకరించారు. "నీవది సాధిస్తే సమస్తం జరిగిపోయినట్లే, ఇంక చేయవలసిందేమీ లేదు. గమ్యాన్ని చేరుకొన్నావు. నీ ప్రయాణ గమ్యం ఇదే" అన్నారు.

ప్రతివ్యక్తీ, నేడుగాని, రేపుగాని తానుచేరిన స్థితికి చేరతాడని అనుకొంటాడు. తాను చేసినట్లే వాళ్ళకూడా కృషి చేయడం, వాళ్ళకే మంచిది, లేదా తనకు ప్రాప్తించిన ఈ ఆంతరిక జ్ఞానంతో - "మహనీయ శుభకామనతో" ప్రగాఢ సానుభూతితో" - ఆ స్థాయికి చేరేందుకు వాళ్ళకు సాయంచేస్తాను అనుకొంటాడు. అలా ప్రతి వ్యక్తీ ఆ స్థితిని సాధించుకొన్నపుడు, ఇహ అంతకన్నా ప్రపంచానికి కావలసిందేముంటుంది. కష్టాల నుండి విడుదల పొందాలనుకొనే వారికి ఇంతకన్న జరిగే మంచేముంటుంది! అని ఇతరులు దుఃఖంతో బాధ పడుతున్నా తనకు తాను హాయిగా వుండిపోకుండా, తన ఒక్కరి ఆంతర ఆనందంతో తృప్తి పడకుండా, నిర్భయంగా ముందుకు సాగిపోయే యోధునిలా, అతడు ముందుకు పోవడానికి నిజంగా చాలా ధైర్యం వుండాలి.

కాని .... ఇక్కడొక "కాని (మెలిక) వుంది. సృష్టి చేసినపుడు పరాత్పరుని లక్ష్యం ఇదే, వుద్దేశ్యం ఇదే అని నీకు ఖచ్చితంగా తెలుసా?

(మౌనం)

ఇదే అతని లక్ష్యం, ఇదే అతని వుద్దేశ్యం అని చివరకు తేలితే, ఈ జగదభి వ్యక్తి అంతా ఒక విషాదభరిత పరిహాసాస్పద కార్యంగా కన్పిస్తుంది. సృష్టిలో నుండి బయటికి పోవడానికి మాత్రమే ఇదంతా ఉంది, అంటే అసలు దాన్నెందుకు మొదలుపెట్టాలి? ఇంతగా సంఘర్షణకు లోనవ్వడంగాని, ఇంతగా బాధపడడం గాని, చూడ్డానికి ఎంతో విషాదభరితంగా, నాటకీయంగా కన్పించే ఇదంతా కేవలం ఇందులో నుండి బయటపడడం ఎలాగో బోధించడానికే అయితే, దానివల్ల ఏం ప్రయోజనం - అసలు మొదలుపెట్టకుండా వుంటేనే ఎంతో బాగుండేది గదా!

కాని విషయాల లోతుకుపోతే, అహంకారాన్ని మాత్రమేగాక, అహాన్ని గూడా పూర్తిగా తొలగించుకొంటే, సంపూర్ణంగా, ఏ మాత్రం మినహాయింపు లేకుండా, దాపరికం లేకుండా, సంగరహితుడై తనను సమర్పించుకొంటే, అపుడు, జగన్నాథుని ప్రణాళికనర్థం చేసుకోగలుగుతాడు. ఇదొక విషాదభరిత పరిహాసంగాని, నాటకంగాని కాదని, చావుదెబ్బలుతిని, తిరిగి తానెచటి నుండి వచ్చాడో ఆ మూలానికి చేరుకొనే యాతనామయ మార్గం కాదిది అని తెలుసుకుంటాడు. ఈ మొత్తం సృష్టి ఈ రకమైన అస్తిత్వం కలిగివుండడంలోగల ఆనందానుభవాన్ని తెలియజెప్పడానికని, అస్తిత్వపు సౌందర్యాన్ని, అస్తిత్వపు గొప్పదనాన్ని, పవిత్ర జీవిత ఘనతను తెలియజెప్పడానికి, ఆ ఆనందం, ఆ సౌందర్యం, ఆ మహానీయత, నిరంతర వికాసం, నిరంతర పురోభివృద్ధి జరగడానికి, ఈ అభివ్యక్తి ఉద్దేశించబడిందని అర్థం చేసుకోగలుగుతాడు. అపుడు ప్రతిదానికీగల అర్థం తెలుస్తుంది. సంఘర్షణకు లోనైనందుకు, బాధావ్యథలననుభవించినందుకు ఇసుమంతైనా విచారించడు. దివ్య గమ్యాన్ని సిద్ధింపజేసుకొనేందుకు అమితోత్సాహం మాత్రమే అతనిలో వుంటుంది. గమ్యాన్ని చేరుకొంటాను, విజయం తథ్యం అనే సుస్థిర భావనతో సాక్షాత్కార ప్రక్రియలో మునిగిపోతాడు.

కాని దాన్ని గ్రహించాలంటే, అహంకరించడం మానుకోవాలి. పరాత్పర మూలంనుండి తనను తాను వేరుచేసుకొని, తనకుతాను గానే వుండిపోయే

ప్రత్యేక వ్యక్తిగా జీవించడం మానుకోవాలి. స్వీయ అహంకారాన్ని విడిచి వేయడం జరిగితీరాలి. అపుడతనికి యదార్థ గమ్యం తెలుస్తుంది - ఇదొక్కటే మార్గం! జీర్ణవస్త్రంలా అతని అహంకారం రాలిపోవాలి.

ఆ మార్గంలో ఎంత కష్టమైన కృషైనా చేసి సాధించవలసిన మహత్కార్య మిది. అలా పయనించే మార్గంలో అతడు ఏమాత్రం ఒంటరివాడు కాదనే పరిపూర్ణ విశ్వాసముంటే భగవంతుని సాయం తప్పక లభిస్తుంది. దైవ కృపతో సంపర్కం క్షణమాత్రం లభించినా, అది నిన్ను అవలీలగా గమ్యం చేర్చే అద్భుతమైన మార్గంలో, త్వరపడాలనే భావం కూడా కలగనంత వేగంగా నీ పయనం సాగేట్లు చేస్తుంది. దైవకృపతో క్షణిక సంపర్కం కలిగినా, దాన్ని మరచిపోకుండా, వుండాలని గాని, వుండడానికిగాని పెనుగులాట ఉండదు. ఏ సమస్యలూలేని పసిపాప నిష్కాపట్యంతో, సరళ స్వభావంతో, ఆ దైవకృపకు నిన్నునీవు అర్పించుకొని, నీలో సమస్త కార్యాన్ని దానినే చేయనివ్వు.

దాన్ని ఆటంకపరచే దేన్నీ వినకపోవడం, దానితో విభేదించే దేన్నీ నమ్మక పోవడం, దేన్ని గురించి పట్టించుకొనకుండా, దేనికోసమూ అర్థించకుండా నిన్నునీవు సమర్పించుకోగల, దైవకృప ఉన్నదనే ఒక నిరంతర సంవేదన, నిజమైన సంవేదన, ఆ సంవేదనా ఫలితమైన, ఒక దృఢనమ్మకం చాలా అవసరం.

దైవకృప ఉన్నదనే సంవేదనే "ఇది చెయ్యి, నాకిది చేసిపెట్టవలసింది నువ్వే" అని దైవానికి చెప్తుంది.

ఇదే అత్యుత్తమ మార్గం.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కె.వి. రావు

సమర్పణ అంటే మన అల్పమనస్సును, దాని మానసిక భావాలను, ఇష్టాయిష్టాలను, ఒక దివ్య కాంతిలో, ఉన్నత విజ్ఞానంలో వదిలి వేయడం. సమర్పణ అంటే మన నీచ వ్యక్తిగత, బాధించే, అంధ, తడబడుతూండే సంకల్పాన్ని ఒక గొప్ప, స్థిరమైన, ప్రశాంతత, ప్రకాశమయ దివ్యసంకల్పం మరియు దివ్యశక్తిలో విడిచివేయడం. సమర్పణ అంటే మన నిమ్న అశాంతితో కలత చెందే సంవేదనలను ఒక విశాల, తీవ్రావేశంగల దివ్యప్రేమ ఆనందాలలో ముంచి వేయడం. సమర్పణ అంటే బాధకు లోనవుతుండే, మన వ్యక్తిత్వాన్ని, అది దేని నుండి అస్పష్టరూపంతో వెలువడిందో ఆ దివ్యపరుషునిలో నిమజ్జనం చేయడం. స్వీయాభిప్రాయాల మీద, హేతుభావాల మీద పట్టుబడుతుంటే, ఉన్నత తరవెలుగు, జ్ఞానం ప్రవేశించలేదు, లేదా ప్రవేశించేదారిలో ప్రతిదశలో నిమ్నమైనది జోక్యం చేసుకొని వికృతం చేస్తుంది, అడ్డుపడ్తుంది. స్వీయ వాంఛలమీద, చిత్త భ్రమలమీద పట్టుబడ్తుంటే, ఆ మహనీయ ప్రకాశమయ దివ్య సంకల్పం, దివ్యక్రియాశక్తి తన యదార్థ సామర్థ్యంతో పనిచేయలేదు - ఎందుకనంటే దానిని సేవకునిగా నీ కోరికలను తీర్చమని కోరావు. అనుభూతుల కొరకు అనుసరించే నీచ విధానాలను విడనాడడానికి తిరస్కరిస్తే, శాశ్వత దివ్యప్రేమ, బ్రహ్మానందాలు దిగిరావు, లేదా అదివరకే నిండిపోయి పొంగిపొరలుతున్న అనాగరిక భావోద్వేగాల పాత్రలో కలుషితమై వొలికిపోతాయి.

- శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం : కె.వి. రావు

పూర్ణయోగ ప్రక్రియ

ఈ పూర్ణయోగ ప్రక్రియ మూడు దశలుగా కొనసాగుతుంది. ఈ మూడూ అంత నిశ్చితంగా వర్గీకరింపబడక లేక ప్రత్యేకింపబడక ఉండక పోయినప్పటికీ, కొంతవరకు క్రమబద్ధంగా వచ్చేవిగా ఉంటాయి. తొలుతగా తనను తాను అధిగమించి దైవత్వాన్ని స్పృశించాలనే ప్రయత్నం ఉండాలి. తర్వాత తనలో ఏదైతే

అధిగమనం పొందిందో, ఏ సంస్పర్శను పొందిందో దాన్ని మనలోకి తెచ్చుకొని తద్వారా తన సత్వమునంతటినీ సంపూర్ణంగా పరివర్తన చేసుకొనడం, చివరగా పరివర్తన చెందిన మానవతను ప్రపంచంలో ఒక దివ్యకేంద్రంగా వినియోగించడము. దైవంతో సంగత్వం తగినంతగా స్థిరపడకపోయినా, దైవం యొక్క నిరంతర సాయుజ్యం లేకపోయినా సాధారణంగా మానవ ప్రయత్నం ప్రబలంగా ఉండాలి. ఈ దైవ సాన్నిహిత్యం ఎంతవరకూ స్థిరపడిందో దాన్ని సాధకుడు గ్రహించగలగాలి. ఈ దైవ సంసర్గం తనలో సుస్థిరపడిన మేరకు, తన వ్యక్తిగత కృషి, సమర్థతలను అధిగమించే అతీతశక్తి తనలో ప్రవర్తిస్తున్నదనే స్పృహలో సాధకుడు తప్పనిసరిగా ఉండాలి. దాని చైతన్యాన్ని పొందుతూ, క్రమక్రమంగా తననుతాను ఆ శక్తికి ఆత్మార్పణం చేసుకుంటూ తన యోగసాధనను దానికే అధీనం కావించాలి. తుదిగా తన సంకల్పమూ, తన శక్తి కూడా ఉన్నతతర శక్తితో కలిసిపోవాలి; ఆ విధంగా దివ్యసంకల్పమూ, దాని అధిగమన విశ్వశక్తితో సమ్మిళితం కావిస్తాడు. ఇక అప్పట్నించి ఆ శక్తి అధ్యక్షతలోనే తన మానసిక, ప్రాణిక, భౌతిక సత్తల పరివర్తన కొనసాగటం సాధకుడు గమనిస్తాడు. ఇంకా అత్యంత ఆకాంక్షతో, కుతూహలంగా ఉన్న తన అహంకు సాధ్యంకాని ఆ పరివర్తనను నిష్పాక్షిక విజ్ఞత, అసామాన్య సామర్థ్యాలతో దివ్యశక్తి సాధించడం గమనిస్తాడు.

ఈ విధమైన తాదాత్మ్యత, ఆత్మవిలీనత పరిపూర్ణమైనప్పుడు ప్రపంచంలో ఒక దివ్యకేంద్రం సంసిద్ధమవుతుంది. పవిత్రమై, విముక్తమై, మృదులమై, తేజోపూరితమైన ఆ శక్తి పృథ్విపై తన కార్యం ప్రారంభించగలదు. అది ఒక మాధ్యమముగా అఖిల మానవాళి, అతిమానస మానవతల యోగము మీద సూటిగా పనిచేయగలదు. అదే పృథ్వియొక్క ఆధ్యాత్మిక వికసనమూ, పృథ్వీ పరివర్తనము.

మూలం - శ్రీఅరవిందులు

అనువాదకులు : అమరవాది ప్రభావతి

అమరవాది వేంకటరామశాస్త్రి

శ్రీమాత
నూతన సంవత్సర సందేశాలు

1933

నూతన సంవత్సర ఆవిర్భావము, మనకు, నవచైతన్య ఆవిర్భావమగుగాక
గతాన్ని దూరంగా వెనక్కి వదిలేసి కాంతివంతమైన భవిష్యదిశగా పరుగెడదాం.

* * *

1934

ప్రభూ, సంవత్సరాంతమవుతోంది. మాకృతజ్ఞత నీకై వినమ్రంగా శిరసు వంచుతోంది. ప్రభూ ! మరో సంవత్సరము ఉద్భవించింది. మా కైమోడ్పు నీకై పైకెగసింది. అదిమాకుకూడ నవజీవన ఉషోదయమగుగాక

* * *

1935

కపటము, అనుకరణ, కృతకము, అసత్యములతో కూడినదంతా ఈసాయంత్రం, నీ వశం కావిస్తున్నాం. సంవత్సరాంతంతో ఇదంతా మాయమై పోనీ.
ఆరంభం కాబోయే సంవత్సరంలో పరిపూర్ణ స్వచ్ఛసరళ నిష్కాపట్యాలు మాత్రము సజీవంగా ఉండనీ

* * *

1936

ఓప్రభూ! ఈ సంవత్సరం నీయొక్క దిగ్విజయోత్సవ వత్సరమవనీ.
పరిపూర్ణ విశ్వసనీయతను ఆకాంక్షిస్తున్నాము. అది మమ్ములను అందులకు యోగ్యులను కావిస్తుంది.

* * *

1937

ఏ అవరోధాన్నైనా జయించే ఓ ప్రభూ! దివ్యతేజో వైభవం నీది. మాలో ఏదీ, నీ దివ్యకార్యానికి ఆటంకం కానట్లు మమ్ము అనుగ్రహించు.

* * *

1938

మాలో సర్వస్వము నీ దివ్యసిద్ధిని పొందటానికి సంసిద్ధమయేలా అనుగ్రహించు, ప్రభూ. సర్వోన్నత సంసిద్ధి ప్రదాయకా ! ఓ ప్రభూ ! నూతన సంవత్సరాది ముంగిట తలవంచి నీకు ప్రణమిల్లుతున్నాం.

* * *

1939

పునీతమవబోయే సంవత్సరం. ఓ ప్రభూ! దివ్యకర్మానుష్ఠానంలో ఉన్నవారంతా అహం ఏలుబడి నుంచి సర్వోత్కృష్ట ప్రక్షాళణంతో విముక్తులు కావాలని నిన్ను వేడుకుంటున్నారు.

* * *

1940

నిరీక్షణ, నిశ్శబ్దముల సంవత్సరం ....

నీ దివ్యానుగ్రహంలో, ఓ ప్రభూ! మేము పరిపూర్ణ ఆశ్రయము పొందెదముగాక!

* * *

1941

ఒక్కుమ్మడిగా పైబడే ప్రతికూల ఆశురిక శక్తులచే భయపెట్టబడే ఈలోకం తన ఆధ్యాత్మిక జీవనం కోసం పోరాడుతోంది.

ఓ ప్రభూ! నీ దివ్యవైభవాన్ని ఈ నేలపై అభివ్యక్తీకరించే శౌర్యోపేత యోధులమవాలని ఆకాంక్షిస్తున్నాము.

* * *

1942

శతృభయంకరుడవైన ఓ ప్రభూ! నీకు దిగ్విజయ నీరాజనం.

నీ దివ్యదిగ్విజయాన్ని పంచుకొని భరించే శక్తిని మాకు ప్రసాదించు.

* * *

1943

నిశ్చయమైన తీవ్ర నిర్ణయం తీసుకోవలసిన క్షణం ఆసన్నమైనది.

అసత్యమును తిరస్కరించి నీయొక్క దివ్య పరిశుద్ధ సత్యములోనికి ఆవిష్కృతులం కాగలందులకు, నీ దివ్య దిగ్విజయానికి మేము అర్హులమై ఉండేందుకు మాకు శక్తిని ప్రసాదించు ప్రభూ!

* * *

1944

ఓ ప్రభూ, ప్రపంచం నిన్ను వేడుకుంటోంది - ఆ బుద్ధి హీనతలలోనికి తిరిగి దిగజారకుండా ఆపమని.

చేసిన పొరపాట్లే పునరావృతం కాకుండా అనుగ్రహించమని.

తుదిగా, తనకర్మలు కచ్చితంగా చిత్తశుద్ధితో కూడినవై తాను ప్రకటించే ఆదర్శములకు వ్యక్తీకరణలుగా ఉండేలా అనుగ్రహించమని.

* * *

1945

ప్రజలు తమ అంతర్జాతీయ లావాదేవీలలోకూడా తప్పనిసరిగా ఋజువర్తనులై ఉండాలని తెలుసుకున్నపుడు ప్రపంచంలో సజీవంగా నిలిచి ఉండే ప్రశాంతతను పొంది వారు ఆనందిస్తారు.

మేము ఈ పరిపూర్ణ ఋజువర్తనమునే ఆకాంక్షిస్తున్నాము, ప్రభూ.

* * *

1946

ప్రభూ, మాకు కావల్సినది పరమమైన ప్రశాంతత. అంతేకాని పనికిమాలిన బూటకమైనది కాదు; పరమమైన స్వేచ్ఛ, దాని పోలికతో ఉన్నదికాదు; పరమమైన సమైక్యత, అంతేకాని అలా కనపడేది కాదు. ఎందుకంటే నీ దివ్యశాంతి, స్వాతంత్ర్య సమైక్యతలు మాత్రమే, ఈ ప్రపంచంలో ఇంకా రాజ్యమేలుతున్న హింస, మోసం, అసత్యాలను జయించగలిగేవి.

నీ యొక్క దివ్య దిగ్విజయం కోసం వీరోచితంగా పోరాడినవారికి, బాధ పడినవారికి ఆ విజయం యొక్క సిసలైన నిజ ఫలితాలు ఈ లోకంలో సిద్ధించేలా వారిని అనుగ్రహించు.

* * *

1947

సర్వమూ క్రమంగా దిగజారుతున్న క్షణంలో, సరిగా అపుడే విశ్వాసంతో సర్వోత్కృష్ట కర్మనాచరించాలి. అపుడు దైవకృప మనలను ఎన్నడూ నిరాశపర్చదని తెలుసుకోవాలి.

* * *

1948

ముందుకు, ఎప్పుడూ ఇంకా ముమ్ముందుకు !

సారంగ మార్గానికి చివరే కాంతి ఉంటుంది .....

అంతిమ పోరాటానికే విజయం !

* * *

1949

ప్రభూ, నూతన సంవత్సరాదిని నేను చెప్పవలసినదేమిటని తమను అడిగాను.

నాకు రెండు అత్యంత అంతిమ సంభావ్యతలను దర్శింపచేశారు.

నిశ్శబ్దం పాటించమని ఆదేశించారు.

* * *

1950

మాట్లాడకు, పనిచెయ్యి,

సిద్ధిపొందు. ప్రకటించకు.

* * *

1951

నీ దివ్యకార్యము-రూపాంతరీకరణం-నిర్వర్తించటానికి మేము భూమిపై ఉన్నాము ప్రభూ, అదే మా ఏకైక ఇచ్ఛ; మా ఏకైక మానసిక నిమగ్నత. అదే మాకు ఏకైక వృత్తియై, మా సర్వకర్మలూ ఈ ఏకైక లక్ష్యంకోసం సాగేలా మాకు సహకరించు.

* * *

1952

ఓ ప్రభూ, నీ గీటురాయిపై మాయొక్క విశ్వాస గుణశ్రేష్ఠతను, చిత్తశుద్ధిని పరీక్షించి ఆమోదముద్ర వేయుటకు నిశ్చయించినావు. ఈ అగ్ని పరీక్షనుంచి మేము మరింత ఉన్నతంగా, పరిశుద్ధంగా బయటపడేలా అనుగ్రహించు.

* * *

1953

ప్రభూ, నీవు మాకు చెప్పావు: సడలింపువద్దు, గట్టిపట్టు పట్టు. అంతా పోతుందనుకున్నపుడు, సర్వమూ సంరక్షింపబడుతుంది. (అని)

* * *

1954

నా ప్రభూ! ఈ సంవత్సరానికి ఇదిగో ఇదే అందరికీ నీ దివ్యసందేశం :

“ఎపుడూ దేనినిగురించి గొప్పలు చెప్పకు, నీ పనులే మాట్లాడనీ నీకు బదులు”.

* * *

1955

దైవసంకల్పానికి వ్యతిరేకంగా ఏ మానవ సంకల్పమూ చివరికి నిలువలేదు. సమగ్రంగాను, మనః పూర్వకంగాను దైవానికి పొదిగి దైవం వైపునే ఉందాము. ఆఖరికి విజయం తప్పనిసరి.

* * *

1956

ఉన్నతోన్నత విజయాలు నిశ్శబ్దంగానే ఉంటాయి.

నూతన ప్రపంచ అభివ్యక్తీకరణ దండోరాతో

ప్రకటించబడదు.

* * *

1957

ఆశురికతను మించిన దివ్యశక్తి మాత్రమే విజయాన్ని సాధిస్తుంది.

హింసింపబడిన శరీరంకాక మహిమాన్వితమైన శరీరము

ప్రపంచాన్ని రక్షిస్తుంది.

* * *

1958

ఓ (దివ్య) ప్రకృతీ, (దివ్య) భౌతికమాతా! నీవు సహకరిస్తానని చెప్పావు.

నీ ఉజ్వలవైభవోపేత సహకారానికి అంతెక్కడదీ !

* * *

1959

అత్యంత తీవ్రమై, కఠినమై, ఇరుకై ఊపిరాడని అచేతన అగాధాన పరమేశ్వర మూల ఉత్పత్తి స్థానాన్ని కనుగొన్నాను. అది నన్ను వెంటనే నవలోకపు బీజములతో స్పందించే అవధిలేని రూపరహిత అనంతం లోనికి విసిరి వేసింది.

* * *

1960

తెలుసుకోవటం మంచిది

(అలా) బ్రతకటం ఇంకా మంచిది

అదేకావటం పరిపూర్ణత

* * *

1961

అద్భుతమైన ఈ ఆనందపులోకం నేలమీదికి దిగి రావటానికి మన వాకిలి ముందు మన పిలుపు కోసం వేచి ఉంది.

* * *

1962

మన పిపాస పరిపూర్ణతకే. అది ఈ మానవ పరిపూర్ణత కోసం కాకూడదు. అది అహంకార యుతమైనది. దివ్యపరిపూర్ణతకే ఆటంకం. ఈ భూమిపై దివ్య సత్యాభివ్యక్తీకరణకి సాధ్యమైనది ఏదో, అదే ఏకైక పరిపూర్ణత.

* * *

1963

దైవీ ముహూర్తానికి సంసిద్ధులమవుదాం

* * *

1964

మీరూ సిద్ధమేనా ?

* * *

1965

దివ్యసత్య అవతరణానికిదే అభివందనం

* * *

1966

దివ్యసత్యమును సేవిద్దాం

* * *

1967

మనుష్యులు, దేశాలు, ఖండాలు !

(ఎవ్వరికైనా) ఎంపిక అనివార్యం ;

సత్యము - లేకపోతే - అగాధము

* * *

1968

యౌవ్వనోత్సాహంతో ఉండు. పరిపూర్ణతకై శ్రమించటం మానకు.

* * *

1969

మాటలు కాదు. క్రియలు

* * *

1970

గొప్ప మార్పుకై ప్రపంచం సంసిద్ధమవుతోంది. సహకరిస్తావా ?

* * *

1971

దివ్య భవితవ్యం వైపు ఉత్సాహంతో ముందుకు దూకిన వారు ధన్యులు.

* * *

1972

శ్రీఅరవిందులవారి శతాబ్దికి తగువారమై ఉందాం, మనమంతా.

* * *

1973

ఒకేసారిగా నీవు విశ్వచేతనుడివి అయినపుడు, దివ్యచేతనుడివీ అపుడు కాగలుగుతావు.

అనువాదం : కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

పుస్తక అనుబంధం

యోగానికి మూలాధారాలు

ఆకాంక్ష:

నిశ్శబ్ద హృదయాంతరంగంలో నిశ్చల ఆకాంక్షాగ్ని ప్రజ్వరిల్లుతుంది.

* * *

సత్వములో అంతా నిశ్శబ్దం. అయితే ఆ నిశ్శబ్ద హృదయకుహరంలో రగిలే ఇక ఆరని జ్వాల మరియు సమగ్ర దివ్య జీవనం తెలుసుకొని జీవించాలని రగుల్తూన్న ఆకాంక్ష

నవంబరు 6, 1954

* * *

తీవ్ర ఆకాంక్షాజ్వలిత జ్వాల ఆలోచనలకు, మాటలకు అతీతంగా అనవరతము నిశ్చల ప్రభాపూరంగా జ్వలిస్తూనే ఉండాలి.

మార్చి 5, 1955

నిరవధిక హర్షాతిరేకము దివ్యానందసోభితము అయిన స్వచ్ఛ సరళ మహత్తర చైతన్య దిశగా నీ ఆకాంక్ష ముందుకు దూసుకు పోనీ.

ఆకాంక్షభానుడు అహంకార మేఘాలను చెదరకొట్టనీ.

* * *

భక్తి

హృదయపు లోతులలో ఏకీకృతమై నిశ్శబ్దంగా పదిలపరచబడి సేవాకార్యాలలో సవినయంగా వ్యక్తీకరింపబడే భక్తి, ఏడ్పులతో పెడబొబ్బలతో కూడిన భక్తి కంటె మరెంతగానో వాస్తవమైనది, శక్తివంతమైనది, దివ్యమైనది. త్రికరణ శుద్ధితో కూడిన భక్తి గంగాజలం కంటె కూడా అమోఘమైనది.

* * *

అర్పణ

తనకు తానే దైవార్పణం కావించుకున్న పుష్పంలా జీవితం పుష్పించాలి.

* * *

అర్పణ : (అంటే) మంచి, చెడు, సత్యము, అసత్యము, తప్పు, ఒప్పు - వీటి యొక్క చరిత చాలనములతో కూడిన నీ సర్వసత్వము రూపాంతరీకరణ నిమిత్తం దైవసన్నిధిలో ఉంచటం.

* * *

శ్రద్ధాళువై, నీ అస్పష్టతలన్నీ దైవానికి సమర్పించు. వెలుగును స్వీకరించ గలుగుతావు.

* * *

భగవదర్పణ

చిత్తశుద్ధితో కూడి, సాధన కొరకు, భగవదర్పణగా కావించే నీ ప్రతిచర్య. నీ సర్వస్వము ధ్యానం కంటె మరెంతో సార్థకమైనది.

* * *

ధ్యానము వల్ల పొందే నిశ్చల మనస్సు, నిజానికి, తక్కువకాలం నిలిచి ఉంటుంది. ఎందుకంటే, ధ్యానంలో నుంచి నీవిలా బయటికి వచ్చేస్తావో లేదో. వెంటనే అదే సమయంలో నిశ్చల మనస్సులో నుంచి కూడా బయటికి వచ్చేస్తావు. ప్రాణిక, శారీరక, మానసికాలలో నిలిచి ఉండే నిజమైన నిశ్చలత దైవార్పణం వల్లనే వస్తుంది. ఎందుకంటే అపుడు నీవిక ఆవాహన చేయవల్సినదేదీ ఉండదు. నీవు, నీదైనా నీ ప్రతీదీ - నీ శరీరము, సంవేదనలు, భావాలు, ఆలోచనలు దైవానికే చెందినవై ఉంటాయి. కాగా దైవమే సర్వానికి బాధ్యత వహిస్తుంది అపుడు నీకిక ఏ పూచీ ఉండదు.

ఆత్మసమర్పణ

నీకంటే ఉన్నతమైన దానికి నిన్ను నీవు పూర్తిగా అర్పణ చేసుకోవటంలో ఉండే ఆనందానికి మించిన పరిపూర్ణ ఆనందం ఇక వేరే లేదు. దైవము, సర్వోన్నత ఆదిమూలము (Supreme Origin) దివ్యసాక్షాత్కారము, సమగ్రదివ్య సత్యము-పేరు ఏదైనా-లేదా-ఏ దృక్పథంతో సులువుగా దివ్యసన్నిధి చేరినా-సమగ్ర సమర్పణలో నిన్ను నీవు మరిచిపోవటం దైవసిద్ధికి నిశ్చయమైన మార్గం.

జనవరి 13, 1952

* * *

మన ఆలోచనలు దైవము వైపు మరలినపుడు, మనం దైవానికి అర్పించుకున్నపుడు, అంతా, ఎంతో, సరళ సుందరంగా, నిశ్చలంగా, విశిష్టంగా అయిపోతుందో కదా!

మే 11, 1954

* * *

నిన్ను నీవు పరిపూర్ణంగా దైవానికి అర్పణ కావించుకో. నీ బాధల అంతు చూస్తావు.

* * *

నిన్ను నీవు అర్పించుకో - ఇదే నిన్ను నీవు తెలుసుకునే ఉత్తమోత్తమ మార్గము.

* * *

ఆత్మార్పణే నిజమైన ప్రార్థన

* * *

దైవానికి ఆత్మ సమర్పణ మూడు రీతులు

1. సవినయంగా, నిగర్వంగా ఆయన దివ్యపాదములకు సాష్టాంగ ప్రణామం.
2. తన సత్వము నంతటినీ ఆపాదమస్తకము పుస్తకం తెరిచినట్లు ఉన్మీలనం కావించి, దాపరికం లేకుండా, పరిపూర్ణ చిత్తశుద్ధితో, తన కదలికలన్నీ కనపడేలా తనలోని కేంద్రములన్నిటినీ బహిర్గతం కావించటం.
3. ప్రేమపూర్వక పరిపూర్ణ నమ్మకంలో ఆయన బాహుబంధంలో ఇమిడిపోయి ఉండి ఆయనతోమమేకమవటం.

మూడు సూత్రములచే లేదా అవసరానుగుణంగా ఏదో ఒకదానితో ఈ చలనాలు అనుసంధానం కావింపబడాలి :

1. నీ ఇచ్ఛయే జరుపబడనీ - నాదికాదు
2. నీ సంకల్పం ప్రకారమే, అంతా నీ సంకల్పం ప్రకారమే.
3. నేనెప్పటికీ నీవాడనే.

సాధారణంగా సక్రమమార్గంలో ఈ మూడు చలనాలు నిర్వహింపబడినపుడు అహం అంతరించి పరిపూర్ణతాదాత్మ్యతానుసారంగా ఉన్నతానందం ఉత్పన్నమవుతుంది.

* * *

నీయుక్తాయుక్త జ్ఞానంతో నీ ఆలోచనలను సమర్పించుకో.

నీ హృదయంతో నీ సంవేదనలను సమర్పించుకో.

నీ శరీరంతో నీకర్మలను సమర్పించుకో.

మార్చి 21, 1965

* * *

ఆలోచలనకి, మాటలకీ అతీతమైన గాఢ ఆకాంక్షా పూరిత విశ్వాసాత్మక తేజోమయ నిశ్శబ్దంలో నిన్ను నీవు పూర్తిగా, ఏ అరమరికలు లేకుండా, సమగ్రంగా, సర్వఅస్తిత్వ సర్వోన్నత సామ్రాట్టుకు సమర్పణం కావించుకో. ఆయన తన దివ్యసంకల్పానుసారంగా నిన్ను తీర్చిదిద్దుతాడు.

మార్చి 5, 1966

* * *

దైవసేవ

దైవసేవలోని ఆనందంకన్న మిన్నయైన ఆనందమెక్కడాలేదు.

మే 14, 1954

జీవితంలో నీవేమి చేసినా అది దైవసేవగా చేయబడాలేకాని మరియే ఇతరమూ కాకూడదు.

నీవెవరినైనా, నీవేమి భావించినా లేక ఆలోచించినా అందుకు నీవు దైవమునకే తప్ప మరెవ్వరికీ బాధ్యుడవు కావు.

నీ సత్వమునకు, జీవితమునకు ఏకైక అధిపతి ఆయన మాత్రమే.

చిత్తశుద్ధితో నీవు ఆయనకే పరిపూర్ణంగా శరణాగతుడవై ఉంటే నీ బాధ్యత ఆయనే వహిస్తాడు. నీ హృదయం ప్రశాంతంగా ఉంటుంది.

మిగిలినదంతా అవిద్యా ప్రపంచానికి చెందినది. అజ్ఞానంచే నియంత్రింపబడేది. అంటే బాధ, గందరగోళం (అన్నమాట).

1966

* * *

శరణాగతి

దారి బహుదూరమే అయినా ఆత్మార్పణ దగ్గర కావిస్తుంది. దారి ప్రయాసతో కూడినదే, కాని పరిపూర్ణ నమ్మకం దానిని సుగమం చేస్తుంది.

దైవానికి అర్పణ కావించుకోవటం అంటే నీ సంకుచితపరిధుల నధిగమించి దైవముచే నీవు పరివ్యాప్తుడవై, దివ్యక్రీడాకేంద్రబిందువు కావటమే.

* * *

నీ జీవిత బాధ్యతను దైవానికి వప్పగించే నిర్ణయం - అర్పణం. ఇది మానసికంగా లేదా ఆవేశం వల్ల లేక జీవిత ప్రచోదన వల్ల లేదా వీటన్నిటి సమాహారం వల్ల జరుగుతుంది.

* * *

సవివరంగా అర్పణ కావించుకోవటం అంటే జీవితానికి సంబంధించిన అన్ని వివరాలతో - అల్పాతి అల్పమైన, చూడటానికి అంత గుర్తించనవసరంలేని వివరణలతో కూడా సమర్పణ. అంటే దీని అర్థం అన్ని పరిస్థితులలోను దైవాన్ని గుర్తుంచుకోవటం. మనమేమి ఆలోచించినా, భావించినా, చేసినా ఆయనకోసమే చేస్తూ ఆయనకు సన్నిహితంగా చేరుకునేటట్లుగా, మనలను ఆయనెలా ఉండాలని భావిస్తారో అలా ఉంటూ, ఆయన ఇచ్ఛాశక్తిని, పరిపూర్ణ పరిశుద్ధత, చిత్తశుద్ధి -లతో అభివ్యక్తీకరించగలిగేటట్లు ఆయనకు దివ్య ప్రేమోపకరణమై ఉండటం.

* * *

నిజమైన అర్పణ నిన్ను విస్తృతపరుస్తుంది. నీ శక్తిని పెంపుచేస్తుంది. నాణ్యత, పరిమాణములలో నీకు నీవుగా పొందలేని వాటిని, పెంచుతుంది.

* * *

భగవంతుడు ఇచ్ఛగించినదే ఇచ్ఛగించుట

భగవంతుడు ఇచ్ఛగించనదే ఇచ్ఛగించడం - అదే మహత్తమమైన రహస్యం.

* * *

భగవంతుని ఇచ్ఛ ఏమంటే మనమెప్పుడూ వాహికలుగా తెరచుకొని ఎల్లప్పుడూ విస్తృతమై ఆయన శక్తులు సమృద్ధంగా పాత్రలోనికి ప్రవహించేటట్లుగా ఉండాలి.

అక్టోబరు 16, 1954

* * *

దైవసమక్షంలో మనమెప్పుడూ పూర్తిగా ఒక పుస్తకంలో కాళీపేజీలా ఒదిగి ఉండాలి - దైవము యొక్క ఇచ్ఛాశక్తి ఆయనకిచ్ఛగించిన రీతిలో కష్టం లేకుండా మరి దేనితోనూ కలియకుండా మనలో ముద్రింపబడటానికి.

నవంబరు 20, 1954

ఫలితం దైవానికి వదిలిపెట్టి, ప్రతిక్షణం చేయగలిగినంతగా అత్యుత్తమమైనదే మనం చేయటం, ప్రశాంతతకి, ఆనందానికి, బలానికి, అంతిమ పరిపూర్ణతకు నిశ్చయాతి నిశ్చయమైన మార్గం.

నీవు చేయవల్సినదల్లా కలత చెందకుండా, నిశ్చలంగా, పూర్తిగా దైవంవైపు మరలి, మిగిలినది ఆయనకు వదిలిపెట్టి ఉండటం.

జూలై 18, 1955

* * *

నిశ్చలంగా ఉండు. ప్రశాంతంగా, నమ్మకంగా ఆత్మసమర్పణ కావించుకో. జరిగేదంతా ఎప్పుడూ సర్వోన్నతుని యొక్క ఇచ్ఛాశక్తి ఫలితమే అవుతుంది.

మానవ కార్యము అవకాశమే అవుతుంది. కాని ఎప్పుడూ కార్యము కాదు.

ఆగష్టు 3, 1968

* * *

అభివ్యక్తీకరణను నియంత్రించే సర్వోన్నతుని చైతన్యమొకటి ఉన్నది. వానియొక్క వివేచన మనదానికంటే నిశ్చయంగా ప్రముఖమైనది. అందుచేత జరగబోయే దాని గురించిన వ్యాకులపాటు మనకవసరము లేదు.

* * *

మానవమార్గంలో కాక ఆయన మార్గంలో, మానవేచ్ఛననుసరించి గాక, తన స్వేచ్ఛకనుగుణంగా భగవంతుడు ఎప్పుడూ దిగ్విజయుడే.

భగవంతుడెప్పుడూ ప్రత్యక్షమయే ఉంటాడు. కాకపోతే మనం అది గ్రహించం.

- శ్రీమాత

అనువాదం : కర్రావెంకటేశ్వర్లు

"కాంతికిరణాలు"-సంకలనం-నుంచి సేకరణ

(సశేషం)

సమాచార పత్రము

2009, ఫిబ్రవరి నెల 22 నుండి 28వ తేదీ వరకు డా॥ అలోక్ పాండే గారు సొసైటీ బీచ్ ఆఫీసులో శ్రీఅరవిందుల 'సావిత్రి' కావ్యముపై ప్రతిరోజు సా॥ 5.00ల నుండి 7.00 గం.ల వరకు ప్రసంగించెదరు. ఈ ప్రసంగముల కొరకు ఏవిధమైన రుసుము చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు.

సెప్టెంబర్ 30 నుండి అక్టోబరు 3వ తేదీ వరకు పాండిచ్చేరిలో మన సొసైటీ ప్రతినిధులకు పరిపూర్ణమైన అవగాహనా కార్యక్రమము ఏర్పాటు చేయబడును. దీని ముఖ్యోద్దేశము శ్రీఅరవిందుల యోగంలోని వివిధ అంశములు మరియు వాటిని నిజజీవితములో ఆచరించాల్సిన విధానము గురించి మన సభ్యులకు పూర్తి అవగాహన కల్గించుట మరియు మన కేంద్రములలో పృచ్ఛకుల నుండి సాధారణముగా ఎదురయ్యే ప్రశ్నలకు సమాధానముల ఇవ్వవలసిన తీరులో తగు శిక్షణ ఇచ్చుట.

పాండురంగశాస్త్రి విద్యాపీఠం, ముంబాయి నుండి కొందరు విద్యార్థులు అక్టోబరు 8 మరియు 9వ తేదీలలో ఆశ్రమమును సందర్శించగా వారికి శ్రీఅరవిందాశ్రమం, శ్రీఅరవింద సొసైటీ మరియు అరోవిల్‌ల గురించి కొంత ప్రాథమిక సమాచారం ఇవ్వబడినది.

ముంబాయి: ఇంటర్నేషనల్ స్కూల్ ప్రిన్సిపాల్ మరియు కొందరు విద్యార్థులకొరకు సొసైటీ వారిచే 26 అక్టోబర్ నుండి 1 నవంబరు వరకు ఆరు రోజుల పాటు ఎడ్యుకేషన్ కాంపు నిర్వహించబడింది.

గుంటూరు: శ్రీ పి.సి. స్వరూప్ (యూత్ కో-ఆర్డినేటర్) చే శ్రీఅరవింద భవన్‌లో "ఆధునిక కాలంలో శ్రీఅరవిందుల అవసరం" అన్న విషయంపై చక్కని ప్రసంగం నొకదానిని 27 సెప్టెంబరున ఏర్పాటు చేయబడినది.

భోపాల్: భోపాల్ నందు సెప్టెంబరు 19న శ్రీమనోజ్ శర్మగారిచే శ్రీఅరవిందసొసైటీ భోపాల్ వ్యవస్థాపక దినోత్సవం సందర్భంగా ప్రసంగం ఏర్పాటు చేయబడినది. డా॥ డి.యన్. జోషి భోపాల్ కేంద్రంచే నిర్వహించబుడుచున్న వివిధ కార్యకలాపాల గురించి ఒక నివేదిక సమర్పించబడింది.

ఇవిగాక పాండ్రా (యమ్.పి.) చెన్నై, తిరుచ్చి మొదలైన కేంద్రముల నుండి అనేక కార్యక్రమములు నిర్వహించినట్లు వార్తలు అందుచున్నవి.